

PKK yandaşlarının ve BDP'li küstahların **“Biz barış ve özgürlük istiyoruz”** sözleri vicdanımıza dokunuyordu. Eşkiya ve uşakları, kendilerini T.C. Devletiyle ve aziz milletimizle denk görüyor ve eşit şartlarda masaya oturulmasını teklif edecek kadar azıtiyordu. AKP iktidarı ve medyadaki reklamcılar, Türkiye'nin adım adım bölünme planına taşeronluk yapıyorlar, PKK'lı soysuzlar her gün 3-5 vatan evladını şehit ediyor, yöredeki işyerlerini basıyor, makinaları ateşe veriyor, esnafa kepenk kapattırıyor, böylece bölgenin fiili hâkimi olduğunu gösteriyordu.

Suriye Kürtleri bağımsızlık ilanına hazırlanıyordu

Esad'ın askerlerinin Şam'da muhaliflerle mücadele için ülkenin kuzeyinden çekilmesini fırsat bilen PKK'nın Suriye kolu PYD birçok kentte kontrolü ele geçiriyor ve “Türkiye müdahale etmesin” diyerek tehditler savuruyordu. Halep civarındaki ve Türkiye sınırındaki Kobani, Amude, Afrin, Terbaspi, Aynelrab ve Derik kentleri Kürt Ulusal Konseyi'nin kontrolüne alınıyordu. PYD liderlerinden Hüseyin Koçar ise **“Kürt güçleri, Özgür Suriye Ordusu'ndan gelen teklifleri reddetmiş ve Kürtlerin kendi bölgelerini kontrol edeceğini ilan etmiştir. Türkiye bu duruma müdahale etmesin. Karşılık veririz”** diye konuşuyordu.

Kürt gruplar, Suriye ordusuna yönelik bir 'ülmatom' da yayınlarken **“Bölgemizde bulunan tüm Esad yanlısı güçleri barışçı bir şekilde geri çekilmeleri için uyarıyoruz. Aksi halde zorla çıkarılacaklardır. Bu bölgeler Kürt Halk Koruma Birlikleri tarafından korunacaktır”** ifadesi kullanılıyordu. Kürt grupların Suriye'deki en büyük Kürt kenti olan Kamışlı'yı da hedef aldığı ve burada çatışmaların sürdüğü haber veriliyor, Kürt grupların ele geçirilen bölgelerde “bağımsızlık ilan edecekleri” söyleniyordu.

Yüzleri örtülü silahlı Kürt kadın örgüt militanları sokaklarda devriye gezmeye başlıyor. Twitter'da 'Bağımsız Kürdistan' kampanyası başlatılarak Abdullah Öcalan'ın fotoğrafları yayınlanıyordu.

Evet, ABD ve İsrail'e kiralık yazar bozuntularının: “Türkiye Kürt sorununu çözemezse (Yani Güneydoğu'ya federatif özerklik veremezse), Kürt sorunu Türkiye'yi çözer” kehanetleri gerçekleşmeye başlıyordu

Daha önce “YENİLİKÇİ HAREKET” kitabını yazıp: ABD’nin derin devleti Yahudi Lobilerinin; Recep T. Erdoğan ve ekibini nasıl ayartıp Erbakan’dan ayırdıklarını, hangi yöntemler ve yetkililer eliyle işbirlikçiliğe uyarlanıp AKP’yi iktidara taşıdıklarını belgeleriyle yazan NASUHI GÜNGÖR, sonunda kendisi de aynı çarkın içinde ayarlanıp, bu sefer AKP’nin kötülüklerine kerametler uyduran yalaka bir STAR yazarı olup çıkıyordu. Uzun zaman AKP’nin “Kürt açılımını” öven ve Barzani’yi “bölge barışının önemli aktörü” gören Nasuhi Bey’de nihayet şafak atıyor ve “Mesut Barzani nereye?” yazısında şöyle sızlanmaya başlıyordu:

Irak’taki Bölgesel Kürt Yönetiminin lideri Mesut Barzani, giderek daha fazla güç kazanıyor. Özellikle Suriye’deki kritik süreçte Kürtlerin giderek daha fazla öne çıkması, Barzani’nin manevra alanını bir hayli genişletti. Bu durum, en az onlar kadar, hatta çok daha fazlasıyla Türkiye’yi ilgilendiriyor. TBMM’deki anayasa yazım çalışmasında BDP’nin ‘tatil’e çıkmasını bir kenara not edelim. Zira bu gelişmenin, BDP’lilerin iddia ettiği gibi anayasada neyin yer alıp almayacağı ile zerre kadar ilgisi yok. Aksine BDP ve parantezinde yer aldığı güç (PKK), bölgedeki gelişmeler üzerinden yeni bir siyasi pozisyon almanın/alamamanın sancısını yaşıyor. Sadece Türkiye’dekiler değil, yakın coğrafyamızda yaşayan tüm Kürtler için çok kritik bir dönemin arifesindeyiz. Irak Kürtleri, gerek siyasi tecrübeleri, gerek uluslararası düzeyde buldukları karşılık, gerekse Bağdat’tan hızla koparak bağımsızlık yolunda aldıkları mesafeyle en az birkaç adım önde görünüyor.

Suriye’de yaşayan Kürtlerin nasıl bir tavır alacakları ve hangi gelecek seçeneğini işaretleyecekleri büyük önem kazanıyor. Suriye muhalefeti temsil eden Ulusal Konsey’in başında bir Kürt var. Bu önemli bir gösterge olsa da, ülkede yaşayan Kürtlerin rejim karşısındaki tavırları şimdilik hayli parçalı. Bu anlamda Mesut Barzani’nin önceki gün medyaya yansıyan demeci önem kazanıyor. Suriye’deki iki önemli Kürt liderle görüşmeler yapan Barzani’nin ‘Aranızdaki rekabeti bırakın, Esad rejiminin değiştirilmesi için ortak hareket edin. Birlikte hareket ederseniz size her türlü yardımı yaparım’ mesajı, kuşkusuz yerel ölçekte siyaset yapan bir liderin sınırlarını hayli aşıyor. Ancak bölgemizde son bir yılda yaşanan gelişmeler, Kürt siyasi hareketinin son 25-30 yılda elde ettiği kazanım ve tecrübelerin önünü hızla açmaya başladı. Mesut Barzani’nin temsil ettiği hareketin, genel anlamda muhafazakâr-dindar diye tanımlanan Kürtler üzerinde etkili olduğu yakın bir tarihe kadar doğru sayılabilirdi. Ancak bugün Barzani’nin daha geniş bir alana hitap ettiğini, sözgelimi Suriye Kürtleri üzerindeki etkisinin giderek arttığını gözden kaçırmamak gerekiyor. Peki ya Türkiye Kürtleri? Hayli geniş bir kesimde benzeri bir etkiden, yani Barzani’ye sempatiden söz edebiliriz.”[1] Bu sızlanmaların anlamı açık: ABD ve Yahudi Lobileri Ortadoğu’da bölgesel aktör olarak, Recep T. Erdoğan’ı değil Mesut Barzani’yi parlatıyordu. Daha doğrusu pis işler Recep Bey’e yaptırılıyor, parsası ise Barzaniye toplatılıyordu... Günaydın!..

Bu arada ertelenmiş SEVR'in gereği Türkiye'yi parçalamayı kolaylaştıracak Yeni Anayasa hazırlıkları ile ilgili bir soruya AKP'li Meclis Başkanı Cemil Çiçek: **“Özerklik te, federasyon da tartışılabilir, sonuçta dört partinin uzlaşım bir karar vermesi gerekir”** diyerek, bu konudaki gizli ve kirlili niyetlerini açığa vuruyordu. Ve zaten Abdullah Öcalan'a yeniden yargılanma imkânı sağlayacak CMK 311'deki değişiklik düzenlemesi, kuşku duyulan tepkiler üzerine rafa kaldırılıyordu. Yani Apo Güneydoğu özerk-Federatif Kürdistan liderliğine hazırlanıyor, bu amaçla PKK ile Türkiye'yi uzlaştırmak için Mesut Barzani'nin arabuluculuk yaptığını Kürtçü yazar Kemal Burkay açıklıyordu. Barzani artık resmen ve fiilen, Irak'tan ayrı ve bağımsız bir devlet başkanı gibi davranıyor, uluslararası (Siyonist) şirketlerle petrol anlaşmaları yapıyor ve zaten AKP'li Başbakan ve Cumhurbaşkanı da kendisini devlet başkanı statüsüyle ağırlıyordu.

Bu arada PKK-İsrail bağlantısı da Erbil'deki MOSSAD üssünden sağlanıyordu.

Kuzey Irak'ta Erbil'de çıkan İsrail-Kürt dergisi genel yayın yönetmeni Mevlüd Afand'ın 4 haftadan beri kayıp olduğu belirtilerek, Afand'ın İran istihbaratınca kaçırılmış olabileceği söyleniyordu. 8 Haziran'da Süleymaniye'ye giden Afand'ın telefonuna o günden beri ulaşamıyordu. Rudaw internet haber sitesi'nin haberine göre, İran kökenli Kürt gazeteci Afand'ın İran İstihbarat Servisi tarafından kaçırılmış olabileceği yolunda haberler çıkması üzerine, İran'ın Süleymaniye Konsolosluğu yetkilileri iddiaları yalanlıyordu. Ortadan kaybolması İsrail basınına da yansıyan Afand, son bir kaç yıldan beri Kürt Bölgesel Yönetimi sınırları içinde siyasi mülteci olarak yaşıyordu. Afand, zaman zaman İsrail devlet yöneticileri ve uzmanlarla, İsrail devleti ve Kürtler hakkında söyleşiler gerçekleştiriyordu. Afand'ın dergisi olan İsrail-Kürt'ün kimi yayınlarına ise İran'ın Erbil Konsolosluğu'ndan itirazlar yapılıyordu.

'Büyük Kürdistan' buluşmaları başlıyordu!

Mesud Barzani Kemal Burkay'la, Erdoğan da Leyla Zana'yla buluşuyordu. Daha doğrusu ABD'nin "Büyük Kürdistan" projesinde rol alanlar, Washington'un yol haritasını uygulayabilmek için toplanıyordu. AKP'nin davetiyle 30 yıl sonra Türkiye'ye gelen Kemal Burkay: **"Suriye sorunu bundan böyle, ancak üç bölgeyi federatif bir sistemle çözülür. Sünni Arap bölgesi, Nusayri Arap bölgesi ve Kürt bölgesi..."** diyordu ve dedikleri çıkıyordu.

Ancak Kemal Burkay'ı sadece AKP'nin bölücüsü saymak, Y-CHP'ye haksızlık olurdu. Zaten Burkay, Kemal Kılıçdaroğlu ile görüşmesinde, CHP'den de AKP gibi hamleler beklediğini

söyleyerek, partiler üstü konumda konuşuyordu.

Kemal Burkay, Mesud Barzani'yle Kuzey Irak'ta, Erbil'in Selahattin kasabasında basına kapalı görüşme yapıyor, Kuzey Irak Bölgesel Yönetimi'nin resmi açıklamasına göre **"Türkiye'deki siyasi açılımları"**

konuşuyordu. Yıllarca Barzani'ye "aşiret lideri" deyip de sonra kırmızı halı serip, onu hazırolda bekleyenler şimdi ondan medet umuyordu. Aşiret lideri dedikleri Barzani, artık karargâhına davet ettiği isimlerle Türkiye'nin geleceğini planlıyordu. "Büyük Kürdistan" projesi doğrultusunda Erdoğan ile Zana da bir araya geliyordu. Zana "Kürt sorununu Erdoğan'ın çözeceğine inandığını" söylüyor, Kandil Komutanı(!) Karayılan da Leyla Zana'yı destekliyordu. İki ismin buluşmasında da, tıpkı Barzani - Burkay görüşmesinde olduğu gibi "Türkiye'deki siyasi açılımlar" masaya yatırılıyordu.

Nitekim Erdoğan ile Kemal Kılıçdaroğlu da buluşmuş, Y-CHP lideri Başbakan'a "Öcalan'ın akıl adamlar önerisini" çözüm paketi olarak sunmuştu. Herhalde Zana ve Burkay akıl adamlar, Barzani ise başhakem oluyordu!

Ve tam böyle bir sırada, Yüce merkezlerden talimat alan cüce beyinler: **"KCK soruşturmalarının sonlandırıldığını, masum ve muhterem insanlara terörist muamelesi yapılıp tutuklandığını"**

söylemeye başlıyordu. KCK davasından tutuklu sanık Prof. Büşra Ersanlı için:

"Onun anarşiye bulaşacağına inanmıyorum"

diyerek sivil PKK olan BDP yetkilisi birini savunup sahip çıkan Ahmet Davutoğlu, açıkça yargıya müdahale edip yönlendiriyor, mesajı alan bağımsız yargıçlar, hemen Büşra Ersanlı'yı tahliye ediyordu. Sn. Davutoğlu, acaba, uyduruk bahanelerle tutuklanan, aylar ve yıllar boyu cezaevlerine tıklan paşalarla ilgili bu tür bir

"iyi niyet kanaatlerini"

niye hiç belirtmiyordu? Yoksa bunların nazarında PKK eşkıyaları ve sivil yatakçıları ve tüm devlet yıkıcılar masum, ama terörle boğuşanlar ve TSK mensupları peşinen suçlu ve sorumlu mu sayılıyordu? Hatırlayacaksınız, Büşra Ersanlı, kendisini hiç arayıp sormayan ve sahip çıkmayan Ahmet Davutoğlu'na gönül koyduğunu açıklıyordu. Çünkü ikisi de aynı özel üniversitenin özel Hocaları ve aynı mahfillerin has adamları oluyordu...

Eşkıya başı Abdullah Öcalan resmen muhatap alınıp meşrulaştırılarak "tek söz sahibi Kürt lider" pozisyonuna taşınırken, Barzanilerin ve Türkiye Kürtçülerinin asıl patronu olan İsrail, hem Güney Kıbrıs Rum kesiminde PKK'lı eğitip Kandil'e gönderiyor, hem de Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetindeki, özellikle Türkiye'den getirilip yerleştirilen vatandaşlarımızın elindeki arazileri: "Yakında bunlar sizden geri alınıp Rumlara verilecek, siz de Türkiye'ye geri gönderileceksiniz"

Yazar Ufuk EFE
29 Eylül 2012

deyip ürküterek ve dolgun paralar ödeyerek satın alıyor ve Tüm Kıbrıs'ı İsrail'in arka bahçesi ve Akdeniz güvencesi yapmaya çalışıyordu. Ve zaten Suriye'li muhalif isyancılara ulaştırılan silahların da, İsrail tarafından ama Türkiye üzerinden gönderildiği ortaya çıkıyordu.

İsrail; Türkiye üzerinden çetelere silah gönderiyordu!

İsrail'in Suriyeli terör gruplarını Türkiye üzerinde silahlandığı, silah taşıyan İsrail'e ait üç kargo uçağının Türkiye'ye geldiği iddia ediliyordu. Filistin'de yayımlanan haftalık El Menar gazetesinin belirttiğine göre, İsrail'e ait üç askeri kargo uçağının geçen hafta Suriyeli çetelere ulaştırılmak üzere getirdiği silahlar, Türkiye'de Suriye sınırına 60 kilometre mesafedeki bir askeri üsse indiriliyordu. İsrail kargo uçakları tarafından Türkiye'ye getirilen malzemeler arasında silahların yanı sıra gelişmiş haberleşme araçları da bulunuyordu.

Silahların Türkiye'ye gönderilmesinden bir gün önce, bir Katar İstihbarat servisi heyeti İsrail'den ayrılıyordu. İsrail silahlarının parası Katar ve Suudi Arabistan tarafından ödeniyordu. Ayrıca Suriyeli muhaliflere verilen gelişmiş silah ve haberleşme araçlarının nasıl kullanıldığını öğretmek üzere bazı İsrailli uzmanlar da Türkiye'ye geliyordu. El Menar gazetesi, İsrail'den gönderilen bazı silahların ise tekneler aracılığıyla Lübnan'ın Trablussam kenti yakınlarına nakledildiğini, bunların Sa'd Hariri'ye ve Semir Caca'ya bağlı milisler tarafından teslim alındığını yazıyordu.

Araştırmacı-Yazar Salim Meriç “Beyaz Kürtlerin gizli iktidarı” başlıklı makalesinde bu gerçeği, belgeleriyle ortaya koymuştu:

“Osmanlı Devleti'nin Fırat Nehri ile İran sınırı arasında kalan topraklarının önemli bir kısmı fethedildiği tarihten itibaren fiilen Kürt Beylerinin idaresine terk edilmişti. Bedirhan Bey, Cizre Emirliği yönetimini aldığı anda henüz 19 yaşında idi. Onun emirliğe geçişi, Osmanlı Devleti ile Kürt feodal beyleri arasında yaşanan mücadelenin çok önemli bir safhasının başlangıcına denk geldi. Bu safha, yarı otonom Kürt beylerinin ortadan kaldırılmasıyla sonuçlanan reformların çıkış dönemi idi.[2]

Abdullah oğlu Bedirhan Bey, 1802 yılında Cizre'de dünyaya gelmiştir. Cizre tarihinde önemli bir yere sahip olan Bedirhan; Azizi, Aziziye veya Azizan adıyla ün yapmış olan Cizre-Bohtan beylerinin soyundan gelmektedir. Hatta Bedirhan Bey'in soyunun, Halid bin Velid'in torunlarından Diyarbakır Valisi Abdülaziz'e dayandığı iddiaları sahte bir kimliktir. Bundan dolayı

bu sülaleye bağlanmanın şerefini anlatmak üzere, bu soydan gelenlere “Azizi” denilmektedir.[3]

Çünkü Bedirhanilerin gizli ve kirli ilişkilerinden, gömüldükleri mezar yerlerinden Selanikli Dönmeler ile yaptıkları evliliklerden, ekonomik, siyasi alandaki mevkilerinden, soy isimlerinden ve Haham Benjamin Tudela'nın Kürt Yahudileriyle ilgili tespitlerinden ve 250 bin İbrani asıllı Kürdün İsrail'de yerleşmesinden, tarihten günümüze Kuzey Irak ve Mezopotamya coğrafyasındaki Kürt Yahudilerini incelediğimizde Bedirhanlar'ın Yahudi asıllı oldukları görülecektir.

Mesela Anadolu'nun İslamlaşmasından sonra Kürt beylikleri, köklerini İslam'a, İslam'ı yayan ve mukaddes sayılan ailelere ulaştırmak için özel gayret sarf etmişlerdir. Bu iddiaların belgesi olarak gösterilen şecerelerin birçoğu da tartışmalıdır. Kürt meşhurlarının kökenlerini İslam büyüklerine dayandırma zaafı, **Dr. Mehmet Şükrü Sekban'ın Musa Anter'e anlattığı hatıralarda da belirtilir**

: “Bu Kürt büyüklerinin hiçbiri kendini Kürt kabul etmemektedir. Kimi Peygamber'in soyundan seyyit olduğunu söylemektedir, kimi Abbasi'dir, kimi kendilerini büyük komutan ve sahabe Halid bin Velid'e nispet ettirir. Bazı Diyarbakır beyleri ise kendilerinin Akkoyunlu Hükümdarı Türkmen Uzun Hasan'ın soyundan geldiklerini iftiharla söylemektedir.” Bohtan'ı, Azizan sülalesinden mirasçı bir Kürt emir ailesi yönetmiştir. M. Emin Zeki ve bazı Kürt yazarları, “Azizan” kelimesinin, hanedanlığın kurucularından biri Cezirali İbn-i Halid'in oğlu Mir Abdullah Azizi'den geldiğini ileri sürmektedirler. Bu ailenin önemli temsilcilerinden biri olan Kamuran Ali Bedirhan'ın ifadesine göre, “Azizan” kelimesi Ceziran'dan uzakta yer alan küçük bir köy olan Arzizan adından gelmiştir. [4] Soyunu Peygamber'e dayandığını iddia eden Bedirhanilerin çoğu İbrani asıllıdır. Kürt meşhurlarının kökenlerini İslam büyüklerine dayandırma zaafı, tamamıyla İbrani kimliklerini kamufle etmek içindir. 16. yüzyılda yaşamış Bitlis Bey'i Şeref Han, Kürtler üzerine yazılmış ilk eser olan Şerefname isimli eserinde; Bedirhan ailesinin atalarını Halid bin Velid'e dayandırmakla birlikte, bu ailenin İslamiyet'ten önce Yezidi dinine mensup olduklarını ileri sürmektedir.

(d.1802 - ö. 1869) Botan Emiri Bedirhan Bey, 1843-47 yıllarda Osmanlı'da ilk Kürt isyanını gerçekleştiren geniş köklü bir aşirettir. Bedirhan aşireti, 19. yüzyıl ortalarına dek Hakkari nüfusunun yaklaşık yarısını oluşturan Nasturileri, 1846'da Cizre Emiri Kürt Bedirhan Bey ile Hakkari Emiri Nurullah Bey'in düzenlediği iki katliam ile yok etmişlerdir. Amerikalı misyoner Layard'ın anılarında bildirdiğine göre Nasturilerden ölü sayısı 10.000 olarak vermektedir.[5] Bu rakam diğer kaynaklarda ve misyonerlerin günlüklerinde ise 40.000 ile 80.000 arasında bir rakam geçmektedir.

Prof. Dr. Yalçın Küçük'te Bedirhanlar'ın yaptığı katliamlarını şu şekilde değerlendirmektedir; 19.

Yazar Ufuk EFE
29 Eylül 2012

yüzyıl ortalarına doğrudur. Bu tarih aynı zamanda Yahudilerin ve Hıristiyanların Türkiye'deki iç savaş tarihidir. Bedirhan bir defada 40 bin Süryani'yi katletmiştir peki ama neden? Bunu Kürtlüğe mi yoksa İbraniliğe mi bağlayacağız? 19. yüzyılın ortasından beri bu ülkedeki iç savaşları ve kırımları eninde sonunda Yahudilerin Hıristiyanları tasfiyesi olarak ortaya koyuyorum.”[6]

Bedirhan Bey 1845 yılında Osmanlı'ya başkaldırarak Cizre merkezli Botan bölgesinde hükümet kurup kendi adına para bastırılmış kişidir. Bedirhan ailesi tarafından yönetilen Botan Beyliği 1847 yılında tasfiye edilmiştir. Bedirhan Bey'in Osmanlı Devleti'ne karşı gerçekleştirdiği isyan hareketi, Kürtçülük ideolojisine uygun olarak ilk defa Osmanlı Devleti'ne karşı bilinçli olarak tertiplenmiş milliyetçi bir isyan hareketidir. Babıâli bu isyana karşı 1845'den itibaren Bedirhan Bey'i ikna etmek için her türlü yolu denemiştir. Bu amaçla Diyarbakır Valisi Hayreddin Paşa, Cizre'de bulunan Nakşibendî Şeyhlerinden Şeyh Yusuf, Şeyh İbrahim ve Şeyh Azrail Efendiler'e gönderdiği (25 Nisan 1847) tarihli mektupta, kendisinin de Tarikat-ı Halidiye-i Nakşibendî'nin müritlerinden olduğunu ve şeyhi Tosyalı Halit-i Nakşibendî Hazretlerinden icazet aldığını belirtmiş ve icazetin bir suretini de kendilerine göndererek tarikat kardeşliği gereğince Bedirhan Bey'e nasihat etmelerini onlardan istemiştir.

Nakşibendî Şeyhlerinin (25 Mayıs 1847) tarihli Diyarbakır Valisi Hayreddin Paşa'ya gönderdikleri cevabi mektupta ise, Bedirhan Bey'e devlete karşı itaatsizlikten vazgeçmesini ve padişahın af dilemesini, aksi takdirde müritleri ile beraber kendisinden ayrılıp devlete itaat edeceklerini ifade ettiklerini” bildirmişlerdir.

Köşeye sıkışan Bedirhan Bey, İstanbul'a gönderdiği bir mektupla padişaha bağlılığını ve teslimiyetini sunmaktadır. Fakat başta Padişah Abdülmecit (1839-1861) olmak üzere, birçok devlet erkânı onun her hal ve hareketine kuşkuyla bakmaktadır. Padişah ve hükümet bu endişelerinde haklıdır. Çünkü Bedirhan Bey, gizliden gizliye kendi bölgesinde hükümlerlik alâmeti olarak adına hutbe okutmaya başlamıştır. Bedirhan Bey'in çevre Kürt aşiretleri tarafından yalnızlaştırılmasından sonra sıkışan Bedirhan Bey, ya Anadolu Ordusu'na sığınacak ya kabağuna kapanacak veya ülkeden kaçacaktır. Bedirhan Bey ve diğer Kürt beyleri her ne kadar direnseler de, ele geçirildikten sonra, aileleriyle birlikte İstanbul'a taşınacaktır.”[7]

İstanbul'a gelen isyancı Bedirhan Paşa Büyükkada'da bir köşke yerleştirilir. İşte bu süreçten sonra başlayan gizli ilişkiler ağı Milli mücadele ve sonrasındaki dönemde kendini gösterecektir. Bedirhan Paşa ömrünün son yıllarını Şam'da geçirecek ve orada hayata gözlerini yumup Şam'a defnedilecektir.

Bedirhan Bey Bağımsız Kürt Devleti planları yapmaya başlamıştır. 1898'de ilk Kürtçe gazete Bedirhanilerden Mithat Bedirhan tarafından yayınlanmıştır. Kürt devletinin kurulması için İngilizlerle bütün diplomatik ilişkileri kurarak “Kürdistan Teali Cemiyeti”ni kurmuşlardır.[8]

Bu dönemde kurulan Kürt örgütlerinin dikkat çekici bir diğer yanı ise, Kürt aristokrat ailelerinin yeni Kürt yönetiminin önderliği için kendi aralarında iç çekişmeler yaşamasıdır. Bedirhan ve Seyyid Abdülkadir ailelerinin açık rekabetlerinin yanı sıra Babanzadelerin ve diğerlerinin de bu konudaki mücadeleleri açıktır.[9]

Kürt aristokrat ve feodal ailelerinden, İstanbul'da ikamete zorunlu olanlardan Bedirhani, Baban ve Şemdinan şeyhleri, öğrenim görmüş Kürt ileri gelenleri (Mason ve Yahudi güdümlü İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin düşüncelerinden oldukça etkilenmiş durumdaydı.

Kürt Teavün ve Terakki Cemiyetinin kapatılmasında Jön Türklerin olduğu kadar Bedirhan ailesiyle Seyyid Abdülkadir arasında yaşanan rekabetin de payı vardı. Daha sonra **Kürt Tamim-i Maarif ve Neşriyat Cemiyeti**

Kürt yayın ve eğitim alanında çalışmalar yapabilmek amacıyla 1919 yılının başlarında kurulmuştu.

Kürdistan Teali Cemiyeti'

ne bağlı olarak faaliyetlerini sürdüren bu cemiyetin kurucuları aynı zamanda Kürdistan Teali Cemiyeti'nin de önde gelen adamlarıydı.

Kürt Tamim-i Maarif ve Neşriyat Cemiyeti'nin kurucuları şu kişilerden oluşmaktaydı:

“Bedirhanzade Emin Ali, Dr. Abdullah Cevdet, Bedirhanzade Mithat Bey, Erzurum Milletvekili Seyfullah Bey, Hakkâri Milletvekili Taha Efendi, Van Milletvekili Tefik Bey, Bedirhanzade Kamil Bey, Bedirhanzade Abdurrahman Bey, Genç Milletvekili Mehmet Efendi, Mir Zeytinzade Hüseyin Avni Bey, Miralay Mahmut Sami Bey, Yargıç Diyarbakırlı Mehmet Faik Bey, Bediüzzaman Said Efendi (Bediüzzaman Saidi Nursi, Kürtçülük ve bölücülük amaçlı değil, Güneydoğunun kalkınması ve İslam'ın doğru anlaşılması için bu oluşuma katılmıştı. U.E.), Mutkaylı Halil Hayali Efendi, Kürdizade Ahmet Ramiz.” Bu arada Peygamber soyundan geldiğini iddia eden Nakşibendî Şeyhi Ubeydullah'ın 1879 yılında İran'da bir Kürt Devleti kurmak için başlatmış olduğu ayaklanma başarısızlıkla sonuçlanmıştır.[10]

Nasturi katliamının ardından geçen süreçte o tarihlerde Amerika'nın ünlü gazetesi The Newyork Times (Bak: 12 Ağustos 1877) “Kürdistanlı Yahudiler” adlı bir yazı kaleme alıyordu. Kürt Yahudilerinin varlıklarından bahsediyor lakin bunların bir kısmının tarihsel

zamanda İslam'a geçtiklerini belirtiyordu. Bugün İsrail'de 250.000'den fazla Kürt Yahudisi yaşamaktadır. (Yani İbrani asıllı olup Kürt kültürü içinde yaşamış tarihteki Mezopotamyalı Yahudiler olmaktadır.)

MOSSAD ajanı Kamuran Ali Bedirhan

Kürt Bedirhan Bey'in torunu ve Kürdistan Teavün ve Terakki Cemiyeti kurucusu olan Emin Bedirhan'ın oğlu Kamuran Bedirhan, 1895 yılında İstanbul'da doğmuşlardı. Emin Bedirhan'ın: Kamuran Ali Bedirhan, Celadet Ali Bedirhan ve Süreyya Bedirhan adında üç çocuğu vardı. Ve üçü de kendilerini Kürtçülük davasına adanmışlardı. Kürt Bedirhan'ın torunlarından olan Kamuran Ali Bedirhan (1895-1978), Paris'te Şark Lisansları Enstitüsünde Kürt Lisanı ve Edebiyatı üzerine dersler anlatırdı. Aynı zamanda Mustafa Molla Barzani'nin Irak'taki temsilciliğini yapmıştı. Kürtlerin ayaklanmalarından sonra 1961 yılında bu ayaklanmaların Avrupa'daki sözcülüğünü üstelenen Bedirhan, Barzani'nin namına Newyork'a yollanmıştı. 1968 yılında ise **Kürt ihtilal Konseyi temsilcisi Emir Kamuran Ali Bedirhan** İmzası ile Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri U-Thant'a bir muhtıra yazmıştı. Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine, Güvenlik Konseyine ve Siyasal Komiteye mektuplar göndermiş ve Irak Kürt bölgesine bir tahkik heyetinin gönderilmesi çağrısını yapmıştı. Kürtçülük hareketinin önde gelen şahsiyetlerinden biri olan Kamuran Ali Bedirhan, 1940 yılından sonra Paris'e yerleşerek Polonyalı Yahudi bir kadın ile evlenerek ölümüne kadar da Fransa'da yaşamıştı.

Kamuran Ali Bedirhan 1958 yılında Paris'te, Sevr Antlaşması'yla ilgili olarak şunları yazmıştı. "Yüzyılımızın son çeyreğinde tamamlanan bu antlaşma Kürt halkına birlik ve bağımsızlık hakkı sağlamıştır; bu antlaşma uzun süreli çabalar ve ağır bedeller sayesinde kazanılmıştır. Bu antlaşmanın bu güne kadar yaşama geçirilmemesine karşın, onun moral gücü yeni faktörler sağlamıştır. Biz, **kendi geleceğini belirleme ilkesi** temelinde Birleşmiş Milletlerce kabul edilmiş olan, halkların kendi yönetimini tayin etme hakkına, moral ilkelere sahip bulunmaktayız." [11]

Bir Amerikan gazetesinin The Beaver County Times 25 Mart 1971 tarihli haberine göre Kamuran Ali Bedirhan Mustafa Molla Barzani'nin Birleşmiş Milletlerdeki temsilcisi konumundaydı. O dönem Amerikalı gazeteler Kamuran Bedirhan'ın Barzani aracılığıyla Birleşmiş Milletler arasındaki bağı gözler önüne seriyorlardı. Kamuran bağımsız Kürt devletinin kurulması için muhtıralar yazmaktaydı.

Kürt Devleti bağımsızlığı için savaştan bir kahraman: Kamuran Ali Bedirhan (The

Spokesman Review, October 11, 1962)

Irak Kürtlerinin ayaklanmalarından sonra 1961 yılında bu ayaklanmaların Avrupa'daki sözcülüğünü üstelenen Bedirhanoğlu 1968 yılında ise Kürt ihtilal Konseyi temsilcisi Emir Kamuran Ali Bedirhan İmzası ile Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri U-Thant'a bir muhtıra yazmıştı.

Kamuran Ali Bedirhan, İsrail Dışişleri Bakanlığında Moris Fischer ve İsrail'in Washington ve Londra Büyükelçisi Yahu Eylat ile dostluk kurmuşlardı. Kamuran Bedirhan ile istihbarat ilişkisini, İsrail Paris Büyükelçiliği'nin Yarbay Bin David, Albay Avzi Nerkis gibi askeri ataşeleri ayarlamaktaydı. Kamuran Ali Bedirhan'ın İsrail gizli servisi Mossad ile olan ilişkisini, İngiliz The Guardian gazetesinde 1984 yılından bu yana Tel-Aviv muhabirliğini yapan Ian Black ve Washington'daki Brooking Enstitüsü'nde çalışan öğretim üyesi Benny Morris tarafından kaleme alınan "Israel's Secret Wars—A History of Israel's Intelligence Services" (İsrail'in Gizli Savaşı-İsrail İstihbarat Servislerinin Tarihi) adlı kitapta kaleme alınmıştı. Black & Moris'e göre İsrail ile Irak Kürtlerinin ilişkileri 1964'de başlamıştı. Mossad şefi Meir Amit, Arap mevzilerine saldırı operasyonlarını arttırmak için Irak Kürtleri ile ilişki kurmuşlardı. Kamuran Ali Bedirhan, o dönem Kürt ulusal hareketinin Avrupa'da Paris temsilciliğini yürütüyordu. İsrail Savunma Bakanı Şimon Peres, 1950'lerde İsrail için casusluk yapan Kürt lider Kamuran Ali Bedirhan ile yeniden gizlice bir araya geliyordu. Bedirhan, o dönem İsrail elçisi Eliyahu Sasson ile de düzenli görüşmeler yapıyordu. Sasson, Mossad casusuydu ve Ankara'yı İsrail'in istihbarat merkezi yapmakla tanınıyordu.[12] İngiliz The Guardian gazetesinde 1984 yılından bu yana Tel-Aviv muhabirliğini yapan Ian Black ve Washington'daki Brooking Enstitüsü'nde çalışan öğretim üyesi Benny Morris tarafından kaleme alınan "Israel's Secret Wars—A History of Israel's Intelligence Services" (İsrail'in Gizli Savaşı-İsrail İstihbarat Servislerinin Tarihi) adlı kitapta Mossad'ın Barzani ve Kamuran Ali Bedirhan ile ilişkileri anlatılmaktadır. Kitapta Mossad-Barzani ilişkileri, İsrail Dış İşleri Bakanlığı ve Mossad yazışmalarına dayanılarak açıklanmaktadır. Kitabın önsözünde yayından önce İsrail ordu yetkilileri tarafından da incelendiği vurgulanmaktadır.

Nitekim İsraili araştırmacı **Şalom Nakdimon, Irak ve Ortadoğu kitabında İsrail'le ilişkileri kuran ilk Kürt lider olarak Kamuran Ali Bedirhan'ı** öne çıkarmaktadır. Nakdimon'a göre Kamuran Ali Bedirhan Mossad casusluğu yapmaktaydı. 1963'te İsrail'e giderek Başbakan David Ben Gurion, Dışişleri Bakanı Golda Meir ve Mossad yetkilileri ile görüşen insandı.

[13]

Osmanlı'nın otoritesine ve Cumhuriyete karşı olan Bedirhanilerin Selaniklilerle kutsal ittifakı

Mevlevi postnişi İshak Dede'nin torunlarından olan eski Dışişleri bakanı Prof.Dr. Emre Gönensay'ın annesi Müveddet Gönensay, isyancı ve Yahudi asıllı Bedirhan Paşanın oğlu Abdurrahman Çınar'ın kızıdır. Emre Gönensay'ın eşi Aylin (Koçibey) Gönensay ise, trafik kazasında ölen ünlü ralliçi Renç Koçibey'in kız kardeşi, Cem Uzan'ın eşi Alara Koçibey'in halasıdır.

Arusi şeyhi olan Ömer Fevzi Mardin, ünlü Hamidiye Zırhlısı'nın iâşe subayıydı. Aynı zamanda Kurtuluş Savaşı'nın ünlü ismi Rauf Orbay'ın da sınıf arkadaşıydı. Ömer Fevzi, meşhur Mardin ailesinden geliyordu ve Kuzey Afrika'da ortaya çıkan, "Abdüsselam-ı Esmer yolu" olarak bilinen Arusiyye tarikatının şeyhi oluyordu. Aslında daha sonra "Mardin" soyadını alacak olan Ömer Fevzi Efendi, Nakşibendî Şeyhi Küçük Hüseyin Efendi'nin de halifesi sayılıyordu. Ancak daha sonra Arusiliği ön plana çıkacaktı. Ömer Fevzi Efendi'nin halifesi ise 1979 yılında vefat eden Aziz Çınar'dı. Çınar da Kürtlerin en seçkin ailelerinden olan Bedirhanilerdendi. Aziz Çınar'dan sonra Arusilik iki kola ayrılmıştı. Şimdi her iki kolda da her ayın 22'sinde dua ediliyor, yani Arusilik'in ritüelleri devam ettiriliyordu.

Kürt Bedirhanın torunlarından Kürt tarihçi Cemal Kutay Teşkilatı Mahsusanın ilk lideri Eşref Kuşçubaşı'nın damadıdır. Kürt Bedirhan ailesinden olan Bedri Paşanın hanımı ise, Eşref Kuşçubaşı'nın teyzesinin kızıdır. Bedirhan Bey'in çocuklarından Murat Bedirhan Bey, Osmanlı'nın son döneminde Şurayı Devlet Reisliği yapmıştı ve İttihatçıların has adamıydı. Torunu Tefvik Ali Çınar'da Galatasaray'da başkanlık yapmıştı. Bedirhan Bey'in kardeşi Abdullah Bey'in oğlu olan ve Atatürk'ün yakınında yer alarak Maarif Bakanlığı yapan ve eğitim alanında köklü ve sarsıcı değişikliklere imza atan Vasıf Çınar da bu ailenin diğer fertleri arasındadır.

Kürt Bedirhan'ın oğlu Ali Şamil Paşa ilk evliliğini Bedrifem hanımla yapmıştı. Bedrifem Hanım daha sonra ikinci evliliğini ise Selanikli Mehmet Edip Bey ile yapacak ve bu evlilikten Halide Edip Adıvar doğacaktı. AKP'nin kurucularından Cüneyt Zapsu'nun Babaannesi Fatma Hidayet Zapsu da ünlü Bedirhan Paşa'nın aile efradındandı. Bedirhanilerden Kaymakam Abdullah Hulusi Bey'in oğlu Vasıf Çınar da; İki kez Milli Eğitim Bakanlığı yapmış ve Tevhid-i Tedrisat Kanunu'nun uygulayıcısıydı ve Altay Spor Kulübü'nün kurulmasına ön ayak olmuşlardı. Menderes hükümetinin Dışişleri Bakanı Fatin Rüştü Zorlu da Kürt Bedirhan ahfadındandır. Bedirhanlar, Mardinizadeler ile akrabalığa kadar uzanmaktadır. Daha bu isimlerden yüzlercesi var, ama şimdilik kısa tutuyorum. Bedirhanlar, Sabetaycılar ile hem akraba hem de gönüldaşı.

AKP'nin kurucularından Cüneyt Zapsu'nun Babaannesi Fatma Hidayet Zapsu da ünlü Kürt Bedirhan Paşa'nın yakınıdır. Cüneyt Zapsu, Başbakan R. Tayyip Erdoğan'ın mensubu olduğu

siyasi partinin kurucusu, MKYK eski üyesi ve Başbakan'ın dışişleri danışmanlığını yapmıştır. Zapsu'nun dedesi, İslamcı kesimin iyi tanıdığı bir isimlerden Abdürrahim Zapsu olmaktadır. Eniştesi Kürt milliyetçisi, yazar Musa Anter bir suikasta uğramıştır. Babaannesi ise isyancı Bedirhan Paşa'nın torunudur. Ailenin tarihi kurak Cizre ovalarından Balkanlara kadar uzanmaktadır. Abdürrahim Zapsu, Seyyid Manastırlı Tabipzade Pertev Bey ile Zeliha Hanım'ın çocuğu olarak doğmuşlardır. Annesi Doğu'nun saygın ve meşhur ailelerinden, Arvasiler'e dayanır. Muhterem Arvasiler, Abdurrahim Zapsu'nun zahiri dindarlığına ve İslami tavrına güvenip damat yapmışlardı. Zeliha Hanım, Seyyid Muhammed Arvasi'nin oğlu Muhyiddin Arvasi'nin kızıydı. Aile uzun yıllar Van'da yaşadı. Bu süre Abdürrahim Zapsu için ömür boyu devam edecek bir dostluğun da başlangıcı oldu. Abdürrahim Zapsu, ünlü Kürt beyi Bedirhan Paşa'nın torunlarından Hidayet hanım ile evlendi. Bu evlilikten Mustafa Pertev, Ayşe Hale ve Jale adında üç çocuğu oldu. Abdürrahim Zapsu, oğlu Mustafa Pertev'i, Uzel ailesinin kızlarından Gaye Uzel (Zapsu) ile evlendirmişti. Cüneyd Zapsu bu ikilinin çocuklarıydı. Uzel ailesi de, Uzel Traktör sanayisinin kurucularındandı. Bu evlilik daha sonra kurulacak olan Azizler Holding'inde temellerini attı. Cüneyt Zapsu'nun kardeşi ve İş dünyasının önemli isimlerinden olan Aziz Zapsu, BİM'in eski yönetim kurulu başkanı ve Türkiye'nin en zengin 100 ismi arasındaydı. Cüneyt Zapsu evliliğini Hindistan başkonsolosu Nihat Boytüzün'ün kızı Beyza Boytüzün Zapsu ile gerçekleştirmiştir. Beyza Hanım Üsküdar Amerikan Koleji mezunuydu. Tefken Holding'in üç ortağından biri olan Boytüzün, Kamera Reklâm ve Turizm Ajansı'nın sahibidir. Galatasaray Spor Kulübü eski başkanlarından Mehmet Cansun, Cüneyd Zapsu'nun eşi tarafından akrabasıdır.

Bedirhanlar, Babanlar ve diğer Kürt şeflerinin kutsal hayali; Kürdistan devleti kurmak ve ikinci İsrail'e zemin hazırlamaktır. Yani Bedirhanilerin hazırladığı Kürdistan projesinin ipini bugün Barzani eline almıştır. Bu projenin ise, Büyük İsrail projesinin bir parçası olduğunu hem Milli Çözüm Dergisi hem de Salim Meriç gibi vatanseverler, belgeleriyle yazmaktadır.

Baban aşireti ve Kürt Bedirhaniler Selanikli Dönmeler ile evlilikler yapmışlardır. Hem akrabaları, hem de ekonomik ve siyasi alanda birlikte davranırlar. Selanikli dönmelerin Kürt Bedirhaniler ile evlilikleri bir asimilasyon mu sayılmalıdır, yoksa İbrani kültürünün ve Yahudi dininin soy silsilesini devam ettirme geleneğine mi bağlanmalıdır? Dönmeler asırlardır Yahudi soylarını korumuşlardır. Ölüm ilanlarını incelediğimizde görüyoruz ki Bedirhanların Sabetaycılar ile evlilikleri istisna değil, zincirleme ve şuurlu bir davranıştır. Sonuçta Türkçüsü ve Kürtçüsü hepsi aynı aileden çıkmaktadır. Kürt devletini kurulması için Kürt cemiyetleri kuran, Bedirhan ailesi'nin birçok ismi Milli mücadele ve Cumhuriyete karşıydı. Fakat Cumhuriyet kurulduktan sonra Bedirhan Paşa'nın oğulları ve torunları karşı çıktıkları Cumhuriyetin en önemli kilit noktalarına taşınmıştı. Cumhuriyetin, resmi kurumlarında, sosyal kulüplerinde, örgütlerinde, siyasetinde ve bürokrasisinde, en önemli görevlerin başına atanmışlardı. Hatta zaman zaman Cumhuriyete sahte muhalefete kalkıştılar, yalandan düşmanlık yaptılar. Danışıklı dövüş içerisinde düşman oldukları bu devletin en önemli noktalarına oturdular. Gizli bir el sanki hiçbir şey olmamış gibi onları düşman oldukları bu devletin önemli noktalarına getirmişti. İktidarın gerçek sahipleri olan bu gizli oligarşinin aile bağları yıllardır çözülememiştir. Cumhuriyetin

Yazar Ufuk EFE
29 Eylül 2012

kuruluşundan bu yana çokça adından söz ettiren Bedirhan ailesi, yıllarca Cumhuriyete ve sisteme karşı gösterildi ve sözde hep eleştirildiler. Fakat Cumhuriyeti kuran en önemli isimler ile yakın akrabalıkları hep gizlenmişti. Ailenin büyüklerinden Bedirhan Paşa Osmanlı Devletine karşı en kanlı Kürt isyanını çıkaranlardan biriydi. Kürt devleti kurmak için Kürt Cemiyetleri ve gazeteler çıkardılar. Baştan beridir Cumhuriyetin kuruluşuna ve Milli mücadeleye karşı çıktılar. Bu kadar muhalefet etmelerine karşı, Cumhuriyet kurulduktan sonra devletin kilit noktalarına nasıl ulaştılar? Hatta Bedirhanların muhalefetlikleri bile yapmacıktı. Peki bu aileyi diğerlerinden ayrıcalıklı kılan sır, niye saklanmıştı? Onlara böylesine seçilmişlik kazandıran şey, köklü bir aile olmalarından değil, seçilmiş kavimden doğduklarındandır.

Bedirhanilerin Selanikliler ile kurduğu bu gizli oligarşinin hâkimiyetini Dönemin İngiliz Binbaşısı Noel ile Amiral Calthorpe telgraflaşmalarında şöyle kaydetmektedirler: “Amiral Calthorpe’den, İstanbul/ 1430 sayılı telgrafım, Bağdat temsilcisinin 5353 sayı ve 12 Mayıs tarihli telgrafı ve sizin 77676 sayı ve 29 Mayıs tarihli telgraflarınıza ilişkin olarak; Toprakları doğuda olan Abdülkadir, Kürdistan’ın en tanınmış ve saygın ailesi Bedirhanlar, bunların her ikisi de feodal sistemi temsil etmektedirler. Bunlar Türk bürokrasisinde önemli mevkileri ellerinde tutmaktadırlar.”[14]

Kuzey Irak’tan İstanbul seçkinlerine uzanan bu Bedirhaniler yolculuğunu iyi kavramak lazımdır. İsyanlara kalkışmaları ve Türkiye karşıtlığı yapmaları bile onları iktidara gelmekten alıkoyamamıştı. Bu başarıları acaba Kürt olmalarından mıydı, yoksa İbrani olmalarından mı? Saydığım bunca ailenin Bedirhanilerle evlilikleri sizce basit bir tesadüf mü sayılmalıydı? Dönmeler Yahudiliğin Kabalistik bir ekolüne bağlı gizli bir kolu durumundaydı. Bunlar tamamıyla Musevi değiller ama Tora’nın 613 emrinden olan en önemli emri yani evlilik emrine titizlikle uyulmaktadır. Bu Talmud’un vazgeçilmez kuralıdır.

Türkiye’de ikiye bölünen Ulusalçı–Cemaat arasındaki çatışmanın altında da yine bu sır yatmaktadır: Ulusalçı etiketine gizlenen Selanikli Beyaz Türkler yani (Dönmeler) ile İslamlaşmış cemaat kimliğine bürünen (İbrani) Beyaz Kürtler arasında göstermelik bir savaş yaşanmaktadır. Birinci grup Ulusalçı ve laikliğin savunucusu Ordu taraftarı olan Beyaz Türkler, diğer tarafta ise ikinci grup olup AKP’yi iktidara getiren Bedirhaniler, Babbanzadeler, Mardinizadeler ve Arusilerdir. Sözde İslamcı grup olan neoliberal kapital mafya, kamu mafyası olan ulusalçıları 2008 Ergenekon davasından sonraki süreç ile tasfiye edip devre dışı bırakmıştır. Fakat her iki sistemin ve ekibin sahibi de İbrani (Yahudi) olmaktadır. Her iki grubun kronolojisini isim isim çıkarttığınızda göreceksiniz ki, çoğu birbirlerinin akrabasıdır. Şimdi bakınız; Seyyid olan Hacı Yusufzade Şefik Arvas’ın torunu sayılan, 33. dereceden mason ve bilderberg daimi üyesi ve Siyonist Yahudi Henry Kissenger’in Türkiye’deki dostu ve temsilcisi Galatasaray kulübü eski başkanı Selahaddin Beyazıt ile, AKP’nin kurucularından Cüneyt Zapsu

gibilerin Kürtlükleri sahtekarlıktı, Müslümanlıkları ise sadece kılıftı; aslında hepsi Yahudi Siyonizm'inin gönüllü elemanlarıydı.

[15]

Hatta Üstat Said'i Nursi'nin talebesi ve takipçisi sayılanların, maalesef tamamına yakını İslamcı geçinip İsrail uşaklığına kaymışlardır. AKP ve Gülen cemaati sadece bir kılıftır. Medya'da ve kamuoyunda tüm dikkatlerin üzerine çekildiği yapıştırılmış bir etikettir, asıl iktidar olanlar ise Sabataycılar ve Masonlardır. Bu her iki grubun ortak noktası ise İsrail hizmetkârlığıdır, iki grupta ABD hegemonyasından çıkamamıştır.

Yeri gelmişken bir noktayı da önemle ve özellikle vurgulamamız lazımdı:

Gerek Yahudilikten ve gerekse Ermenilikten ve diğer Hıristiyan mezheplerinden İslam'a geçen (ihtida edip hidayete eren) insanlarımızın geçmişini ve kökenini sorgulamak ve onların hepsini suizan altında tutmak elbette yanlıştır, hem İslam'a hem de insanlığa aykırıdır. Hatta, atadan babadan miras yolu ile intikal eden bir Müslümanlıktansa araştırıp gerçeği fark ederek eski dinini bırakıp İslam'a girmek daha büyük bir fazilet sayılmaktadır. Bu nedenle, sonradan İslam'a girmiş ve din değiştirmişler arasında çok sağlam ve sadık Müslümanlar vardır, hatta bazıları büyük ulema ve evliya makamına çıkmışlardır. Bu nedenle bütün tarikatların ve seyyidlik nispetinin tamamen kötü niyetli Yahudi ve Ermeni dönmezlerinin elinde göstermek, kasıtlı bir iftiradır ve İslam'a olan itimat ve itibarı sarsıcı saptırmalardır. Ancak, maalesef tarikattan siyasete, kültürden ticarete, sanattan bürokrasiye, bu Yahudi ve Ermeni dönmelerinin bazılarının intikam hırsı ile her kademedede içimize sızdığı ve bunlara dış güçlerce sahip çıkıldığı; Türkçülük, Kürtçülük, ılımlı İslamcılık, radikal şeriatçılık gibi akımları bunların kışkırttığı ve katı Ulusalçısından ılımlı İslamcısına hepsinin Erbakan ve Milli Görüş karşıtlığında "doğal bir ittifak" yaptığı da unutulmamalıdır.

[1] 12 Temmuz 2012, Star

[2] Wadie Jwadih, Kürt Milliyetçiliğın Tarihi Kökenleri ve Gelişimi, Çev: İsmail Çek ve Alper Duman, 4. Baskı, İletişim Yayınları, İstanbul, 2007, s. 131-132.

[3] Süreyya Bedirhan, Kürt Davası ve Hoybun, Çev: Dilara Zirek, Med Yayınları, İstanbul, 1994, s. 76; Nazmi Sevgen, Doğu ve Güneydoğu Anadolu Türk Beylikleri Osmanlı Belgeleri ile Kürt Türkleri Tarihi, s. 61.

[4] Mahmud Çetin, İsyancı Bedirhan Bey'in Yaramaz Çocukları ve Bir Kardeşlik Poetikası Kart Kurt Sesleri, Marifet Yayınları, İstanbul, 2005, s. 23.

[5] Sir Ausen Henry Layard, Discoveries in the Ruins of Nineveh and Babylon, New York: Harper Brothers Publishers, 1856, p. 30. 325. 372.

[6] Yalçın Küçük, İsyân-2, İthaki Yayınları, İstanbul, 2005, s. 12.

[7] Sinan Hakan, Osmanlı Arşiv Belgelerde Kürtler ve Kürt Direnişleri (1817-1867), s. 185-200.

[8] Martin v. Bruinessen, Agha, Shaikh and State The Social and Political Structures of Kurdistan, Zed Books, London, 1992, p. 179.

[9] Uğur Mumcu, Kürt – İslam Ayaklanması (1919–1925), İstanbul, 1991, s. 11.

[10] Uğur Mumcu, Kürt – İslam Ayaklanması (1919–1925), İstanbul, 1991, s. 61, 185.

[11] Lazarev, M. S. Emperyalizm ve Kürt Sorunu (1917-1923), (çev.) Mehmet Demir, Öz-Ge Yayınları, Ankara 1993. s. 188–189.

Yazar Ufuk EFE
29 Eylül 2012

[12] Ian Black & Benny Morris, İsrail's Secret Wars, (A History of Israel's Intelligence Services), Grove Press, Newyork 1992, p. 65, 70, 77, 81, 184, 187.

[13] Şalom Nakdimon, Irak ve Ortadoğu'da Mossad, (Çev). Ahmet Ekinci, Ankara, 2004, s. 64.

[14] Mim Kemal Öke, İngiliz Ajanı Binbaşı E. W. C. Noel'in Kürdistan Misyonu, Boğaziçi Yayınları, İstanbul, 1992. s. 69.

[15] Bak: 15.07.2012, Odatv